

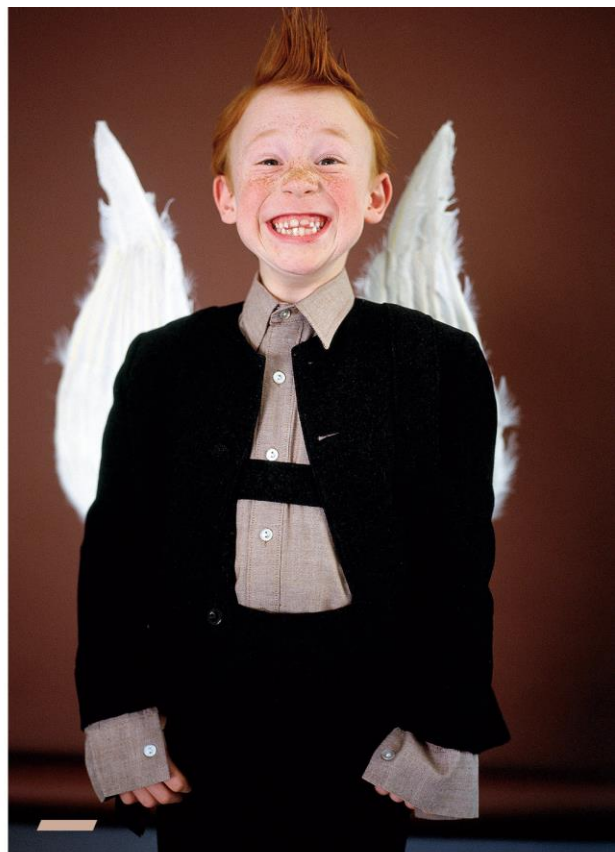

MODES ANALĪTIKIS

**Konstantīns
Bogomolovs**

NO NOKLAUSĪTAS SARUNAS STARP MAMMU UN PIECGADĪGU DĒLU: «KĀ TU VARĒJI UZVILKT ŠITOS ZAĻOS CIMDUS KOPĀ AR SARKANU CEPURI? TEV GALĪGI NAV GAUMES UN KRĀSU GARŠAS?!» ATBILDE: «MAMMU, MAN IR GAN GARŠA, GAN APETĪTE!»

BĒRNS KĀ aksesuārs

Cik gan bieži vecāki ir vardarbīgi pret savu bērnu gaumi! Piemēram, kamēr mazie vēl nemāk runāt, viņi tiek tērpti gaišzilā vai – īpaši bieži – rozā krāsā, jo vecāki ir pilnīgi pārliecināti, kas bērnam pietāv. Bet ko nozīmē – «pietāv»? Atbilst personības stilam un imidžam? Droši vien. Tikai ne bērna, bet viņa vecāku stilam, kuri ir pārliecināti, ka bērniņam jāizskatās kā eņģelim (un tādām arī jābūt). Kad bērni pieaug, spiediens pastiprinās: «Nekavējoties novelc tās šausmas – ar šitādu tevi uz ielas neiešu!» Mammaš tādu imidždiktatūru attaisno ar rūpēm par atvases stila izjūtas kopšanu. Taču patiesībā aiz tā visa slēpjas bažas par personīgo tēlu – sak, ko par mani padomās apkārtējie, ja mans bērns saģērbies tik bezgaumīgi! Un tādā veidā mazulis ar varu tiek pārvērsts par «izejamo» aksesuāru. Kad bērni pieaug par pusaudžiem, rūpes par viņu ārieni iegūst jaunas izpausmes: «Meitiņ, tik isi svārkī tev nepietāv: kājas drusku par pilnīgu.» Rezultātā – nepilnvērtības komplekss uz mūžu. To visu vecāki attaisno ar rūpēm par bērnu labklājību.

BĒRNIEM IR TIESĪBAS EKSPERIMENTĒT AR SAVU STILU, PAT PIEĻAUJOT KĻŪDAS, KRĪTOT GALĒJĪBĀS UN BEZGAUMĪBĀ. KATRAM CILVĒKAM PAŠAM IR JĀVEIC SAVS CEĻŠ UZ HARMONIJU.

Mēģinājumi ar varu aplaimot nevienu nav padarījuši laimīgu. Esmu pārliecināts: bērniem ir tiesības eksperimentēt ar savu stilu, pat pieļaujot kļūdas, krītot galējībās un bezgaumībā. Katram cilvēkam pašam ir jāveic savs ceļš uz harmoniju – savu mēģinājumu un kļūdu, nevis gatavu, svešu receptu bruģēts ceļš. Taču tas nenozīmē, ka vecākiem bikli jāpaiet maliņā un jānolūkojas it visā no malas. Lai ieaudzinātu bērnos labu gaumi, vajadzētu ievērot trīs padomus:

BĒRNU GAUME TIEŠĀ VEIDĀ ATKARĪGA NO TĀ, KĀ ĢĒRBJAS UN IZSKATĀS VIŅU VECĀKI Ne tikai «pieklājīgā sabiedrībā», bet arī mājās – gatavojot ēst, uzkopjot telpas...

LABA GAUME – TĀ, PIRMKĀRT, IR ASOCIATĪVA DOMĀŠANA Taču to veido nevis internets un televizors, bet gan daba un māksla. Un grāmatas. Kad bērns lasa, viņš vienmēr fantazē, tādā veidā attīstot sevī spēju vizualizēt domas un jūtas.

GAUME MĒDZ BŪT NE TIKAI LABA VAI SLIKTA. TĀ MĒDZ BŪT ARĪ INDIVIDUĀLA Ja mēs visi par skaistāko un harmoniskāko uzskatītu vienu un to pašu, tad pārvērstos par viendabīgu masu. Tāpēc vecākiem nevajag kā pēdējai instancei lasīt lekcijas par īstenu harmoniju. Ja bērni nenodotu savu vecāku ideālus, nebūtu nedz modes attīstības, nedz civilizācijas progresa. ●